

Jak mlýn se točí svět (Simple Twist of Fate)

Druhá tráva

Seděli v parku, ona a on,
slunce už haslo jak lapión.
Pohlédla na něj a sladký zvon
až v kostech cítil znít.
Měl rovnou odejít
sám a někdy zpět,
vědět, že jak mlýn se točí svět.

Okolo řeky šli pak dál,
ten zmatek v srdci já dávno znal,
na konci neon zablikal,
to nápis hotel zval.
Žár noci do nich vpad
tak jako do žil jed,
věděl, že jak mlýn se točí svět.

Odešla od něj, ještě spal,
a někde v dálce saxík hrál,
u brány slepec děkoval
za minci vhozenou.
Šla s hlavou schýlenou,
snad jako naposled,
neví, že jak mlýn se točí svět.

Probudil se a vedle sáh,
jen otisk těla v přinách,
tak jenom rukou lehce mách
a nechal všechno být.
Ale ztratil se jeho klid tak jako s jarem led,
jen tím, že jak mlýn se točí svět.

Hodiny v srdci tikají,
když na všech místech hledá ji.
Možná se ještě setkají
a on jí řekne co říct chtěl.
To co dřív neuměl jí poví hned,
ať ví, že jak mlýn se točí svět.

Přátelé tvrdí, že jsem bloud,
když během světa zkouším hnout.
Tu a tam křídla rozepnout,
to ale hodně znamená.
Byla s jarem zrozená, já až za pár let,
teď vím, že jak mlýn se točí svět.